

Előzetési árak:

helyben, kézhez borítva:

Egész évre 16 kor. — fill.
Fél évre . . . 8 " — "
Negyedévre 4 " — "
Egy óra . . . 1 " 34 "
Egyes szám ára 8 fillér.

Vidékre, postán küldve:

Egész évre 18 kor. — fill.
Fél évre . . . 9 " — "
Negyedévre 4 " 50 "
Egy óra . . . 1 " 50 "

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 6 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Mária-utca 1. sz. első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk

Hirdetések a legutányosabb ábrán számítottak. Nyit-tér sora 60 fillér.

Választási reform.

Pécs, 1902. február 28.

Széll Kálmán tegnapi beszédében, miután egekig magasztalta azokat az áldásokat, a melyekkel a vámterületi közösség Magyarországot elárasztja, rátért a választási reform kérdésére is és a leghatározottabban kijelentette, hogy az általános szavazati jogig elmenni nem fog soha, sem a titkos szavazást a mi viszonyaink között nem tartja célravezető módnak.

Ezt az állásfoglalását megint azzal a sokszor hallott s már annyiszor megcáfolt frázissal okolta meg, hogy az általános választási jogon alapuló titkos választás a nemzetiségek felülkerekedését vonná maga után és veszélyeztetné az állam magyar nemzeti jellegét.

Frázisnak mondtuk ezt a kijelentést, mert ha igaz lenne az, hogy a választási rendszer útján a hatalom kezelői a magyar nemzeti szempontot akarják biztosítani az ország törvényhozásában és kormányzatában, akkor a magyar alkotmányos kormányoknak első és legfőbb kötelességök lett volna most főnálló egész választási rendszerünket alapjában megváltoztatni.

Mert senki által jóhiszeműleg kétségbe nem vonható tény az, hogy mostani választási rendszerünk mindennek kedvez, csak a magyar nemzeti szempontnak nem. Ugy a választási cenzus, mint a választókerületek beosztása egyenesen azt a célt szolgálják, hogy a parlamentben örök időkre biztosítsák a bécsi parancsok végrehajtását közvetítő s a nemzet igazi aspirációit megvalósulni nem engedő közösségeknek az állandó többséget.

Ebből a célból van a választói jog cenzusa akként megállapítva, hogy a nemzetiségi vidékeken, mint pl. a tótoknál, alig pár krajcár földadót fizető földbirtok után már választói jog jár, míg a tiszta magyarok lakta Alföldön 25—30 forintot adózó birtok sem juttatja be mindig annak tulajdonosát a választók privilegizált névjegyzékébe. Ezért vannak a választói kerületek akként be-

osztva, hogy Erdélyben s az oláhok lakta magyarországi vidékeken is alig pár száz választó küldhet már egy-egy képviselőt, míg a magyar Alföld és a Dunántul olyan kerületekre van beosztva, a hol 5—6000 választó szavaz egy-egy képviselőre.

A választási rendszernek illetően megállapítása azt eredményezi, hogy a kormánypárti többség zömét mindig a nemzetiségi vidékek liferálják, míg a tiszta magyarság lakta földről kerül a parlamentbe annak a pártnak legtöbb tagja, a mely az önálló független magyar állam megvalósítását írta zászlajára.

A mostani választási rendszer képezi az egyetlen akadályt annak, hogy a magyar nemzet legbensőbb, legszentebb aspirációi nem valósulhatnak meg, mert éppen a nemzetiségeknek mesterséges módon való tulsulyra juttatása nem engedi érvényre jutni a magyarság természetes tulsulyát, a mely a magyar nemzeti állam megteremtését nem pusztán frázisként hangoztatja, de azt intézményes biztosítékokkal tényleg meg is akarja valósítani.

Nem csodáljuk tehát, hogy a bécsi udvar kirendeltségei, a magyar kormányok annyira ragaszkodnak ehhez a választási rendszerhez, hisz az udvari kegy mellett ez képezi hatalmuk kutforrását; de akkor ne mondják azt a kézzel fogható valótlaniságot, hogy a magyarságot, a magyar nemzeti államot féltik a gyökeres választási reformtól, a mely manapság már nem állhat másból, mint az általános, titkos választási jog behozatalából.

Hisz ha a nemzetiségi törekvések állambomlasztó hatását ellensúlyozni akarják, a mint ez kötelességük is, akkor elég, ha a magyarul írni-olvasni tudást állítják föl ama korlát gyanánt, a mely magába zárja azokat, a kiknek a magyar állam a saját sorsának intézésére befolyást enged. Ez sokkal jobban biztosítaná az államnak egységes magyar nemzeti karakterét, mint a mai mesterkelt választási rendszer, a mely éppen a magyarsággal szemben a legigazságtalanabb.

Annak a szomorúan furcsa jelenségnek is, hogy a magukat liberálisoknak valló kormányok és a nagy „szabadelvű” párt olyan makacs állhatatossággal ellenéz minden törekvést, mely a politikai jogositványoknak s ezek közt a legfőbbnek, a választói jognak szabadelvű irányban való kiterjesztését célozza. Széll Kálmán ugyan eldicsekedett vele, hogy az 1899-ki törvénybe önszántából és nem kényszerítés útján belevette azt a szakaszt, a mely a választói jogot kiterjeszti s a mely azt eredményezte, hogy a mult választásokon 25 ezerrel több volt a választó, mint azelőtt. De hát itt egy kissé cserben hagyta a miniszterelnököt az emlékező tehetsége; mert azoknál az emlékezetes pártközi béketárgyalásoknál az ellenzék volt az, a mely a választási jog gyökeres kiterjesztését, a cenzus egységesítését és a kerületek igazságosabb beosztását követelte s az akkori kormánypárt, melynek Széll Kálmán nemcsak tagja, de már prezuntív vezére volt, erről hallani sem akart, hanem kölcsönös alkudozásról lévén szó, hát följajánlotta annak a szégyen paragrafusnak a föllázdozását, amely az adóhátralékos választókat megfosztotta választói joguktól, de csak oly feltétel alatt, ha az ellenzék eláll a választási reformra nézve támasztott egyéb követeléseitől.

Ez tehát nem a választói jog kiterjesztése volt, hanem egy jogfosztó intézkedés megszüntetése s ez sem a kormánypárt, vagy Széll Kálmán érdeme, hanem az ellenzék vívmánya. Ha az ellenzék akkor ennél többet is nem követelt volna, hát még ma sem szavazhatnának az adóhátralékosok; mert Széll Kálmánnak ugyan önszántából eszébe nem jutott volna annak a szégyenparagrafusnak az eltörlése iránt javaslatot tenni.

A mint hogy nem tett még három évi kormányzata alatt javaslatot azokra a választási reformokra nézve sem, a melyeknek — tegnapi kijelentése szerint — ő nem ellensége. Azt mondta, hogy nem ellensége a választási jog kiterjesztésének; nem perhorreskálja a mai arány-

Ünnepélyes megnyitás!

Weindorfer
a „Nádor”-kávéházból.

Van szerencsém az igen tisztelt vendégeimet és a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a **Percel-utca 2 ik szám alatt levő vendéglőt** átvettem és azt **f. é. március hó 1-én** ünnepélyesen megnyitom Garai Ferkó zenekara közreműködése mellett. — *Kitünő borok, csakis termelőktől. — Finom Szalon-sör. — Isletes magyar konyha. — Mérsékelt árak. — Figyelmes kiszolgálás.*

Az igen tisztelt vendégeimet, valamint a nagyérdemű közönséget tisztelettel kérem, hogy engem új vállalatomban is becses pártfogásával megtisztelni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel: **Weindorfer János**, a „Nádor”-kávéház volt bérője.

talán cenzus kiigazítását, arányosítását, még pedig a választói jog kiterjesztésének irányában; szemügyre veendőnek tartja azt is, hogy célszerű-e és mily módon célszerű a községenkinti szavazás és nem elvi ellensége annak sem, hogy óvatos kézzel a választói kerületek kérdése is revízió alá vétessék.

Hát ha ő mindennek nem ellensége s maga is aránytalannak ismeri be a mai cenzust és kerületi beosztást, ha a községenkinti szavazást is szemügyre veendőnek tartja: akkor három éves kormányzata alatt mért nem tett egyetlen lépést az általa is elvben kívánatosnak hirdetett választási reform megvalósítása felé?

Hát csak azért, mert Széll Kálmánnak nagyon sok platonikus szerelme van. Ilyen platonikus szerelme a gazdasági ügyekben való önálló rendelkezési jogunk, a melyet arra használt föl, hogy bezárta vele az ajtót, a mely gazdasági felszabadulásunk felé az osztrákok renitenciája folytán önként megnyilott. Ilyen platonikus szerelme a választói jog kiterjesztése, a cenzus arányosítása és lezártatása, a kerületek igazságos beosztása is. Elvben szereti őket, de a gyakorlatban görcsösen ragaszkodik a mostani választási rendszer festett bájaihoz s kéjjel élvezi ennek a hatalom mindenkori birtokosa iránt tanusított boldogító odaadását.

Arra ugyan várhat Magyarország, hogy providenciális miniszterelnöke ön szántából lökje el magától ezt a kitartott kedvest és törvényes frigyben egyesüljön platonikus ideáljával!

A rabsegélyezés érdekében.

— A pécsi rabsegélyező-egylet felhívása. —

Pécs, 1902. febr. 28.

A pécsi rabsegélyező egylet Pécs szabad királyi város és Baranyavármegye művelt közönségéhez fordul, hogy felhívja figyelmét egy emberbaráti intézményre, a pécsi rabsegélyező-egyletre, a mely már 15 év óta folytatja városunk s a vármegye területén áldásos működését és így azt hisszük, megérdemli a nagyközönség támogatását.

Az egylet főcélja a kiszabadult rabokról való gondoskodás, a polgári életbe való visszatérhetőségüknek megkönnyítése, fogságuk ideje alatt elhagyott családjuk segélyezése. Az egylet azonban csak az olyan kiszabadult rabnak nyújt segélyt, a kit az illető letartóztatási hely vezetősége mint olyat ajánl, a kinek magaviselete teljesen kifogástalan volt s az állandó jó magaviseletre is reményt nyújt.

A segélyezés módjai közül az alapszabályok a következőket fogadják el: Az egylet a más vidékre utazni akaró kiszabadult rabnak utiköltséget ad; addig, míg munkát kap, hajlékaról, élelmezéséről gondoskodik. E célra idővel menházat szándékozik építeni, egyelőre pedig, míg ez lehetővé válik, az illetőnek némi pénzbeli segélyt nyújt. A kiszabadult beteg rab gyógyításáról gondoskodik, őt ruhával ellátja, elzálogosított ruháit kiváltja, részére munkaeszközöket, esetleg munkát szerez, hitelt biztosít, kamat nélküli kölcsönt ad. De pártfogókul választott egyleti tagok által a kiszabadultak magaviseletét figyelemmel kíséri, hogy az érdemeseket tovább támogathassa, az érdemtelenné váltaktól pedig a segélyt megvonhassa. A felügyelet és segélyezés legfőbb egy évig tart, mert

ennyi idő elegendő arra, hogy az illető a közte és családja közt megiazult köteléket jó viselettel helyreállítsa s a társadalomban újra elhelyezkedjék.

Az elmondottakból látjuk, hogy az egylet az elbukottaknak nyújt csak segítő kezet, hogy lábra állítsa, a tőlük rendszeren elforduló társadalomba visszavezesse őket és módot nyújtson nekik arra, hogy bűneiket — a melyekért az emberi törvények szerint megbűnhődtek — megbánva, magukat a társadalomnak újra hasznos tagjaivá tehessék. Szerencsétlen, ártatlan családtagjaikat pedig védő szárnyai alá veszi s a nyomortól megmenti.

Egyébiránt, ha nem a fölsegített rab érdekét, hanem saját érdekét tekinti is a társadalom, nagyon helyesen jár el, ha a rabsegély ügyét támogatja, mert bebizonyított dolog, hogy ez az intézmény a visszaesés megakadályozásának legbiztosabb módszere, ezen egyletekkel a legjobban elejét lehet venni annak, hogy a bünbe jutott ember a bün posványába vissza ne essék, ne kövesse el kényszerűségből újabb bünceleményt, a melylyel a társadalom, a jókon és soha sem lehet tudni, hogy kin üt sebet. Ha gyógyítjuk a betegeket, gátat vetünk a járványoknak, nemcsak azt érzük el, hogy azokat, a kik a betegségben sinlődnek, a haláltól megmentjük, de megvédjük, biztosítjuk ezáltal saját életünket és egészségünket is. Ez pedig nemcsak a testi, hanem a lelki s erkölcsi betegségeknel is így van.

A társadalom önmagát védi akkor, a mikor arra törekszik, hogy a bajok forrását eltörje, azért tekinti közérdeknek, hogy minden egyes tagja születésétől kezdve a közcélnek neveltesse, hogy vallási, erkölcsi oktatásban, tanításban részesüljön, hogy ember-társai közt megállhasson s a köznek terhére ne legyen. De hol vagyunk még attól, hogy kivihessük, miszerint ezen ige testté is váljék? S lehetséges-e ezt teljesen keresztül vinni? Fajdalom, egyelőre épen nem. Mindig számtalan maradnak, a kik már bünben, az erkölcselenség félszkeiben szülőiktől, legközelebbi környezetüktől jót alig, de rosszat annál többet láttak, vallásos nevelésben, erkölcsi oktatásban sem részesültek, a szerető nemes szívek melegét soha sem élvezték; a bünösöknek pedig nagy részét ezek teszik ki. Igaz, vannak olyanok is, a kik a bünöket velük született vadságból követik el, de hála a civilizációnak, a műveltség fejlődésével a szív nemesítése is vele jár s a humanisztikus intézmények mind megannyi védbástyái a társadalomnak a bünök ellen.

A pécsi rabsegélyező-egylet *Hetyey* Sámuel megyéspüspök védnöksége alatt működik; elnöke *Sáve*l Kálmán, a nemrég Nagyváradra áthelyezett kir. főügyész volt; alelnöke *Varga Nagy* István, kir. táblai bíró. A múlt évben az egylet kiszabadult rabok és családjuk segélyezésére 389 koronát adott.

Az egyleti tagsági díj évenként csak 2 korona. Oly csekély összeg, melyet mindenki megfizethet s így az egylet humánus céljait tekintve, ohajtandó, hogy minél tömegesebben lépjenek be tagjai közé Pécs és Baranyamegye lakói!

Az aratási szabadságolás.

Pécs, 1902. febr. 28.

Már említettük lapunkban, hogy a törvényhatóságok a katonaság egy részének az aratás idejére való szabadságolását akarják kérni a közös hadügyminisztertől. Minthogy semmi kétség nincsen abban, hogy az ország törvényhatóságai kivétel nélkül mind hozzájárulnak ehhez a kezdeményezéshez, arról van szó, hogy az ország valamennyi törvényhatósága egyidejűleg intézzen feliratot a közös hadügyminiszteriumhoz.

A kérelem nem is olyan nagyon merész. Sőt egészen szerénynek mondható. — Mind-

össze abból áll, hogy a tényleges szolgálatban levő azokat a katonákat, kiket földmives foglalkozás mellől soroztak be s már harmadik évüket szolgálják, az aratási idő tartamára, nyolc hétre hazabocsássák. A katonaságnál könnyen nélkülözhetnék ezeket a legényeket, annyival inkább, mert hiszen ezek már amúgy is kellőképpen ki vannak oktatva a szükséges katonai ismeretekre. Nagyobb hadgyakorlatok sincsenek az aratási időszakban.

Katonai szempontból alig lehet ily szabadságolásnak valami komoly akadály, míg ellenben nemzetgazdasági szempontból óriási előnnyel járna. Roppant munkaerő szabadulna fel a teljes improduktív téltelenség kárhozatából. Aratás idején nálunk a munkásviszonyok szertelen sok bajt okoznak a gazdaközönségnek. Ezeket a bajokat legalább enyhítene a földmiveléshez értő legényeknek az aratási munkálatokba való belevonása. A legények maguk bizonyosan szívesen cserélnék föl nyolc hétre a Manlichert a kaszával. Szinte jólesnék nekik a munka, mely mellett pénzt is kereshetnének.

A gazdaközönség nem először foglalkozik ezzel az eszmével, sőt az előző esztendőben is történtek ily irányú lépések, de nem oly határozott formában es olyan igazán minden nehézség nélkül teljesíthető kérelemmel, mint most. Ha már nem képes magát elhatározni a militarizmus, hogy redukálja a katonai szolgálati időt, azt a csekély áldozatot meghozhatja az ország érdekeinek, hogy az aratás idején a teljesen fölösleges legénységgel segítséget adjon az országnak.

A kormánytól mindenesetre elvárható, hogy a törvényhatóságok kérelmét minden betolyásával támogassa a felső katonai köröknel. Ha ennyit sem tud náluk keresztülvinni, akkor csakugyan bebizonyul az is, hogy a katonai körök mereven elzárkóznak minden nemzeti érdektől, meg az is, hogy a magyar kormánynak fikarcnyi befolyása nincs a hadügyminiszteriumban.

H i r e k.

Pécs, 1902. febr. 28.

Naptrend 1902. március 1-én.

Naptár: szombat, márc. 1. — Róm. kath. Albin. — Prot.: Albin. — Görög-kel (febr. 22.) Pampil. — Zsidó: Adar 22. — Nap kel 6 óra 26 perckor; nyugszik 5 óra 27 perckor. — Hold kel éjféltkor; nyugszik 6 óra 31 perckor délelőtt.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, nyugaton elvélve csapadék várható.

Báró Hírség Mór-egylet táncestélye a Nagy-Vigadóban este 8 órakor.

Színház: «Kuruçurfang», szinmű.

— (A városi nagykölcson ügye.)

A város pénzügyi bizottsága legközelebb tárgyalás alá veszi *Deutsch* Kornél főszámvevő tanulmányát, melyet a városi nagykölcson ügyében készített s a pénzügyi bizottság legutóbbi ülésén előterjesztett. A bizottság akkor úgy határozott, hogy a tanulmány nyomtatásban minden bizottsági tagnak megküldessék. Ez most a napokban megtörténvén, a pénzügyi bizottság március hatodikán (csütörtökön) délután 3 órakor a városháza közgyűlési nagytermében tartandó ülésén fogja a nagy kölcson ügyét tárgyalni.

— (Városcatyák választása.)

Pécs szab. kir. város I. kerületében tegnap a »Korona«-vendéglőben nagy számú választó polgárság gyűlt egybe a városi képviselő tagok megválasztásának előtervezetére, melyen az elnöksége megválasztott *Bózza* József elnököt. Az értekezleten megválasztott hetes bizottság *Bózza* József elnöklete alatt visszavonulván, titkos szavazás és sorshuzás útján a következőket jelölte ki a jövő vasárnap megtartandó választásra városi képviselőknek, u. m.: *Radócsay* Imrét 7, *Dobszay* Antalt 5, *Vass* Istvánt 5, *Petrovics* Istvánt 4 és *Krisz-*

tián Józsefet 4 szavazattal. Az eredmény kihirdetése után a választók lelkes éljenzéssel szétoszlottak.

— **(Bizottsági ülés.)** A város központi választmánya március negyedikén (kedden) délután 3 órakor ülést tart, hogy a jövő évre érvényes országgyűlési képviselőválasztói névjegyzékek összeállítása ügyében a munkákat megkezdje.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizszolgálati képességéről a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálati képessége febr. hó 28-án reggel 5500 köb méter.

— **(Pályázat.)** A kaposvári járásbírósnál egy végrehajtói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap köszönt ránk március, a tavasz előhírnöke. E hónapban a nap 1 óra 44 percet nől; mert míg elsején a nap 6 óra 26 perckor kel és 5 óra 27 perckor nyugszik, tehát a nap hossza 11 óra 1 perc, — addig a hónap végén a nap 5 óra 26 perckor kel és 6 óra 11 perckor, nyugszik, tehát a nap hossza 12 óra 45 perc lesz. A hold utolsó negyede 2-án délelőtt 11 óra 40 perckor lesz; újhold 10-én reggel 3 óra 50 perckor; hold első negyede 16-án éjjel 11 óra 13 perckor és holdtölte 24-én reggel 4 óra 22 perckor lesz. A hold a földtávolban 1-én este 10 órakor és 29-én délután 5 óra 30 perckor van; a földközépen pedig 13-án este 9 óra 36 perckor. A nap 21-én délután 2 óra 17 perckor lép a Kos jegyébe s ekkor van a tavasz kezdete. Március tizenöt, a szabadság napja. Március 23-án lesz virágvasárnap s az ekkor kezdődő nagyhét keddeje, március 25-dike, gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe lesz. A hónap két utolsó napján, március 30-án és 31-én lesznek a húsvéti ünnepek.

— **(Tanítói egyesület Pakson.)** Régi terv valósult meg február 26-án a paksi elemi népiskola tanítói között. Az volt ugyanis már régtől fogva a vágya több paksi tanítónak, hogy egyesületet alakítsanak az egy városban működő, egy cél felé haladó tanítók, részint azért, hogy a kartársi szeretet ápoltságát, részint pedig az „egy mindegyikért”, „mindegyik, egyért” elvének helyes keresztülvitele miatt. Értekezletre gyűltek tehát össze 26-án felekezeti különbség nélkül és egyesületté alakultak. Elnöknek Erdős Gyulát, jegyzőnek Bors Józsefet és Harsányi Ilonkát választották meg. Az alapszabály kidolgozására bizottságot küldöttek ki. Ha az alapszabályok el lesznek látva a jóváhagyási záradékkal is, megkezdje az egyesület működését, mely úgy a nevelés és tanításra, mint a kartársi szellem ápolására csak üdvös lehet.

— **(Uj ötvenkoronás bankjegyek.)** Az osztrák magyar bank nyomdájában most készítik az új 50 koronás bankjegyeket, melyeket májusban fognak kiadni. Az új 50 koronások valamivel nagyobbak lesznek mint a huszkoronások és sárgas alaponyomásra kék színnel lesznek nyomtatva. A bankszabályzat értelmében bankjegyek tulajdonképpen kisebb összegre, mint 50 koronára, nem is szólhatnak és a tíz- és huszkoronásokat csak átmenetileg addig adták ki, míg az államjegyek kényeszer-árfolyamát megszüntetik. E kis bankjegyek helyébe aztán, mint forgalmi eszköz, az aranypénz lép.

— **(Öngyilkosság.)** Örökös perpatvarban élt Fauszt József sár-szent-lőrinci földműves gazda, családjával s ez elkeseredésében szobájában a mestergereudára felakasztotta magát. Mire tettét észrevették, már halott volt.

— **(Kihágási ügyek eljárási költségei.)** Egy vállalkozó ellen téglalapítás és téglakereskedésnek iparhatósági telepengedeleme, illetve iparigazolmány nélkül való foly-

tatása miatt iparkihágási eljárást indítottak. Az ügy harmadfoku felebbezésben a kereskedelmi miniszter elé került, a ki panaszoltat a terhére rótt kihágás vádja és jogkövetkezménye alól felmentette, egyszersmind felmentvén őt a fölmerült eljárási költségek fizetése alól is. A megyehatóság erre az utóbbi pontra nézve azt kérelmezte, helyezze a miniszter az ítéletnek az eljárási költségre vonatkozó részét hatályon kívül, a mire a miniszter a kérelmet visszautasítván, határozatilag kimondta, hogy kihágási ügyek folyamán felmerült eljárási költségek, ha azok a feleket bármi okból nem terhelik, rendszerint a megye házi pénztárából fedeztetnek.

— **(Eltűnt.)** Németh Katalin, 14 éves cselédeleány, Petrovics Lajos hógyészi kalaposmestertől nyomtalanul eltűnt s azóta fel nem találtatott, miért is a győzsi járás főszolgabírája nyomoztatja a középtermetű, hosszukás arcú, kék szemű, szőke hajú, rendszeres száju és orru, ép fogu, piros parket ruhás leányt.

— **(Szerelmi história.)** Csinos leányzó volt Dombóvárott Tóth Mari, a ki szerelmi viszonyt folytatott egy ottani asztalossegéddel. A bensős szerelmi viszonynak természetesen következményei lettek; az első kis szerelemgyermek azonban meghalt. S midőn már másodszor is kerülgette a golya Tóth Marit, kötelességére figyelmeztette kedvesét, a ki azonban elfordult tőle és jegyet váltott egy jómódu iparos leányával. A szerelmében megcsalatott leányzó ekkor elkeseredésében vitriolt vásárolt és az utcán meglesve a hűtlen asztalost, a vitriolt arcába öntötte, mely arcát eltorzította. E büncselekményért a szegzárdi kir. törvényszék Tóth Marit 3 havi fogházra ítélte ugyan, de szabadlábra helyezte. Az elítélt leányzó ekkor Pulyára ment szüleire, a hol egy szép kis gyermeknek adott életet. Miután az asztalosnak a jómódu iparos leánnyal való házassága a történetek után füstbe ment, felkereste Pulyán Tóth Marit és látva szép kis gyermekét, házasságot ígért neki, a mi rövid idő múlva meg is fog történni. Előbb azonban a királyhoz kegyelemért fordulnak, hogy ne kelljen a háromhavi büntetését Tóth Marinak kiállania.

— **(Szerencsétlenség.)** A somogy keceli hegyen egy veremben két férfi és egy 11 éves leány krumplit válogattak. A sok esőtől meglazult verem beomlott s a bent voltakat eltemette. A két férfi az omladék alul épségben kimászott, a kisleány azonban a verem fenekén halva maradt. Ugyancsak a sok esőzés következtében Kaposvárott a régi Donner-kaszárnya egy része partomlás következtében összedőlt; szerencsére a házban senki se volt s így emberéletben kár nem esett.

— **(Hitvesgyilkosság.)** Karádon nagy megdöbbenést keltő gyilkosság történt. Magyaricsa Imre, karádi földműves, megfojtotta a feleségét. A férjet állítólag neje félrelépése indította a borzasztó tette. Többször intette, kérte a javulásra, azonban eredménytelenül. Végre elkeseredésében, a melyet fokozott egy ismeretlen kéz által írott s feleségét gyalázó levél, véghezvitte borzalmas tettet. Másnap önként jelentkezett a tabi járásbírósnál, a hol letartóztaták.

— **(Leányszöktető gyógyszerész.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy egy tolnai gyógyszerész, aki igen gazdagon nősült s már két gyermek apja, megszöktette egy gazdag özvegyasszony szép fiatal leányát. A gyógyszerész előre elkészült az utra, mert még nejevel is váltót íratott alá, hogy annál több pénzt vihessen magával. A gyógyszerésznél állítólag 30-40 ezer korona van. Az eset az egész megyében közbeszéd tárgyát képezi.

— **(A leány panassa.)** Tegnap este beállított egy takaros leányzó a rendőrbiztos elé. Horváth Julisnak nevezte magát és nagy panaszt tett nem kevesebb, mint hat fiatalember ellen, a kik őt az utcán megtámadták. A

rendőrbiztos hamarosan elő is kerített a hat fiatalember közül kettőt. S ekkor kitűnt, hogy a leány panassa nagyon furcsa. Bizony nem támadta meg őt egy se a fiatalemberek közül; hanem inkább ő támadt azokra és ugyan csak összerementettette őket. A fiatalemberek utána mentek, a mint az utcán végig ment. S ő egyszerre csak visszafordult szembe velök s megcimezte őket különféle nem épen hízogdó titulusokkal. Így állván a dolog, a rendőrbiztos kérdésére, hogy hát mért megy ő panaszra, mikor épen ő a hibás, így felelt a leány:

— Hát kérem, hogy ne támadtak volna meg? Utánam jöttek és egy szót se szóltak. Legalább mondták volna meg, hogy mit akarnak. Tetszik tudni, ma a világ mindjárt rosszat gondol. Ha nincs is ok reá . . .

— **(Kis szökevény.)** Bence István 10 éves szegzárdi iskolásfiu szüleitől megszökött s nyoma veszett. A kis szökevényt, ki már másodizben hagyta oda a szülői házat, most körözik.

— **(Kis halott.)** Weber József, Weber József és neje szül. Visinger Mária egy esztendősi fiacskája, ma délelőtt az angyalokhoz szállt. A kis halott temetés vasárnap délután négy órakor lesz a Petrezselyem-utca 24 ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe.

— **(Drága pásztoróra.)** Az éjjel a puturluk-utcában nagy ribillió volt. Egyik ház kapuján sűrű ütlegek özönében futott ki egy férfi kiabálva: «rablók! segítség!» Kiabálása persze hiába hangzott el az éjszakában s ő futása közben meg sem állt a városházáig, hol azután furcsa panaszszal járult az inspekciós rendőrbiztos színe elé. Diszkrét hangon adta elő, hogy pásztorórán volt a puturluk-utca egyik tündérénel. De a pásztorórát egyszerre egy férfi zavarta meg, kinek érkezésekor a tündér ijedten futott a karjaiba s ő ellene ama merész vádat emelte, hogy erővel tolokodott be a lakásba. S a férfi erre nekiesett s jól elverte. A tündér pedig segített a férfinak és kiszakgatták a zsebéből az óráját láncostul együtt — emlékül a pásztoróráért. A rendőrségnél ezt a furcsa panaszt jegyzőkönyvbe vették s most a vizsgálat fogja kideríteni, hogy hát mi is történt a drága pásztorórán?!

— **(Letartóztatott szökevény.)** Korán rossz utra tévedt Dincer (Oláh) Ferenc szegzárdi kádárság, a ki már kis gyermek korában kirabolta a szegzárd-ujvárosi templomban a perselyeket. Ez azonban nem volt az utolsó tette Dincer Ferencnek, mert legutóbb Budapesten volt elzárva, a honnan megszökött. A budapesti IX. kerületi kapitányság megkeresésére Szegzárdon elfogták és a kir. ügyészség fogházába kísérték.

— **(Vert ezüst disztárgyak és iparművészeti áruk)** ritka műizlésű disztárgyak és rendkívül pontosan járó bámulatos finom és praecisen járó órák láthatók Schönwald Imre műorás és ékszerész kirakataban és üzletében. — Igazán el lehet ezen tárgyakra mondani, hogy az ötvös műesség remekei, úgy a mint azok Páris, London legelső ötvöseinek műterméből kikerülnek, hirdelve a modern izlést és a művészi forma tökélyét. És ezek a disztárgyak mind ezüsből és tiszta aranyból vannak, ebből a szép és hazánkban oly népszerű fémből, különösen az ezüst, melynek az utóbbi időben beállt ár-hanyatlása nagyon megkönnyíti a beszerzést, gyönyörű valódi ezüst étszerkészletek, gyümölcsstartó állványok, gyertyatartók, szivarkasetták, kelyhek, kecses és nemes izlésű arany női láncok, ritka-művü zománczott és drágakövekkel ékített női órák, szolid kivitellű, legjobb járásu uri órák, melyek a legtökéletesebb szerkezettel vannak ellátva, a legegyszerűbb és a legdrágább művészi kézi munka eredménye; van közöttük 1—2—4 ezer forintos disztárgy is, de vannak egészen olcsók is,

melyek szintén kifogástalan minőségűek, mindenki látni, apróra megvizsgálni akarja e gyönyörű kiállítású tárgyakat és a ki teheti bizony nem állhatja meg, hogy ne vegyen belőlük.

— **A Szecesszió-sörözőben** ma, szombaton, ifj. Kórody Gyula zenekara hangversenyez.

Művészet, irodalom.

○ **Heti műsor.** Szombaton márc. 1-én «Kurucfufang», színmű. — Vasárnap, márc. 2-án d. u. «Ripp van Winkle», operett; este «Két pisztoly», népszínmű. — Hétfőn, márc. 3-án «Dolovai nábob leánya», színmű (Zilahi Gyula fellepte). — Kedden, márc. 4-én «Közönyt közönynyel», vígjáték (Zilahi Gyula fellepte). — Szerdán, márc. 5-én «Bubos pacsirta», színmű — Csütörtökön, márc. 6-án «Lotti ezredesei», operett (itt először). — Pénteken, márc. 7-én «Lotti ezredesei», operett (másodszor). — Szombaton márc. 8-án «Szegény Jonathán», operett.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** Az Erdélyi Dezső zenedai igazgató szerkesztésében megjelenő «Cimbalom Szalon» folyóirat ez évi január és február havi számaival ismételtelen fényes bizonyítékát adta annak, hogy a «Cimbalom Szalon» folyóirat mennyire megfelel a kifizető célnak s mily házagpótló irodalmat nyújt a cimbalmozó közönségnek. A januári számban Dankó és Szentirmay ismert és kedvelt népdalain kívül hozza a híres *Boka kesergőt* hangverseny átiratban. Ezen átiratával a szerkesztő újból bebizonyította, hogy a cimbalom hangszeren oly dolgokat lehet előadni, mely a legkényesebb zeneértőt is meghódítja. A februári számban néhány kedvelt népdalon kívül van a most oly kedvelté vált *Ósvi rózsá, fehér rózsá* című dal, mely már is országsszerte ismert és a már annyira elterjedt kongresszus iradul a szerkesztő Erdélyi Dezsőtől. Ezen iradulót úgy a fővárosi, mint a vidéki zenekarok is állandóan műsoron tartják. A Cimbalom Szalon előfizetési ára negyed évenként 3 korona. Előfizethetni a «Cimbalom Szalon» kiadóhivatalában Budapesten Károlykört 6. sz.

Táviratok.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma kezdtek meg a költségvetés részletes tárgyalását. Az udvartartási költség-tételénél *Nessi Pál* kijelenti, hogy ezt a tételt nem szavazza meg, mert a királyi családot csak a legritkábban látjuk ma

gyar földön. A főhercegek — az egy József főherceg kivételével — nem is ismerik hazánkat. Kérde, igaz-e, hogy a királyi várpalota építéséhez az államkincstár is hozzájárul?

Rátkay László a királyi hatalom tulajdonosáról fest szomorú képet, mely a miniszteri felelősség rovására mindenütt előtérbe nyomul. E miatt eshetett csak meg, hogy Kossuth Lajos száműzetésben halt meg s hogy Teleky László öngyilkos lett. *Szell* Kálmán tegnap azért mert úgy beszélni, a mint beszélt, mert a háta mögött érezte az osztrák császárt. Az udvartartás tételét nem szavazza meg.

Szell Kálmán miniszterelnök felelte, hogy csatlakozik az óhajtáshoz, hogy a főhercegek minél többet tartózkodjanak itt. (Helyeslés.) Valótlán, hogy *József* főherceg kivételével az országot nem ismerik. A várpalota építését az udvartartás költségeiből fizetik; de mivel 12—14 millió abból nem telt, az állam 35 évi amortizációra előlegezte az udvarnak, mely összeget a kamatokkal együtt visszafizetik. — Visszautasítja azt az abszurd állítást, hogy a király nem szeret minket. — A „Götterhalt” száz év óta játszik ott, ahol az uralkodó család megjelenik. (Zaj.) Ne csináljanak mindenből gravameneket. A többség ezután az udvartartás költségét megszavazta.

Az állandó országház tételénél *Bartha Miklós* előadta, hogy mily hihetetlenül rossz festmények vannak ott és az egész épület rendszertelen.

Szell Kálmán felelte, hogy a mi hibák kijavíthatók, ki fogják javítani. A tétel tárgyalását folytatják.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban a mai ülés közti szünetben minisztertanács volt.

— **Keresztcsönkítés egy temetőben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nagy-szöllősi katolikus temető összes keresztjeit tegnap éjjel ismeretlen tettesek megcsönkítették. A városban e barbár tett miatt nagy a felháborodás.

Hirdetések.

Szőlővessző-eladás.

Ojtott gyökeres, mézes és

Rizling fajtisza

és zöld sima ojtás. Minden fajtából

sima és gyökeres szőlővessző

kapható Rókus-utca 9. szám alatt Pécsen, **Gergics Mártonnál.**

H I R D E T É S E K . . . . .

. . . . . jutányos áron a kiadóhivatalban . . . . .
. . . . . vétetnek föl.

Eladó vetőmagvak.

A **baranya-szent-lőrinczi uradalomban** következő vetőmagvak eladók:

Richardson Chevarlie és Hanna elsőrendű sörárpa q-ként 18 korona,

tavaszi búkköny q-ként 18 kor.

Prof. Maerker féle burgonya q-ként 4 korona.

Megrendelések intézendők az **Urada-
lombi Számtartóshoz Baranya-Szentlőrincz-re.**

KÖSZI JÁNOSNÉ

PÉCSETT, IRGALMASOK-U. 24. SZ.

fűszerkereskedése és a **Vilma-cukorkagyár** tulajdonosnője minden a fűszerüzleti szakmába vágó árunak közvetlenül és kifogástalan forrásokból való beszerzése folytán azon előnyben részesítheti a t. c. vásárló közönséget, hogy megbízható jó árut olcsó áron vásárolhasson. Saját gyártmányu cukorkái úgy a helybeli, mint a vidéki vásárlók elismerő meglegedését nyerték meg, s így bátran versenyezhet az idegen gyárak áruival már azért is, mert olcsóbb árak mellett csak jó minőséget nyújt. Saison áru a különleges **Tip-Top rum**, 7 decil. üvegben 2 kor., 3½ decil. üvegben 1 kor. Kitűnő theája, thea-süteménye és válogatott minőségű szalon-, színház- és selyembonbonjai, **Café á la Crème** és egyéb cukorkái általános kedveltségnek örvendenek